

- d) Ze względu na błąd popełniony co do zastosowania wyroku w sprawie Praktiker Sąd i) nie przeprowadził oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, ewentualnie ii) nie nakazał przeprowadzenia takiej oceny Izbie Odwoławczej. W tych okolicznościach był zobowiązany uczynić jedno albo drugie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 6 grudnia 2017r. w sprawie T-123/16, Tulliallan Burlington Ltd/ Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 22 lutego 2018 r. przez Tulliallan Burlington Ltd

(Sprawa C-158/18 P)

(2018/C 240/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tulliallan Burlington Ltd (przedstawiciel: A. Norris, barrister)

Druga strona postępowania: European Union Intellectual Property Office; Burlington Fashion GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu oddalającego skargę Tulliallan Burlington Ltd's (TBL) na decyzję Izby Odwoławczej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej [ewentualnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości];
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Burlington Fashion GmbH (BFG) kosztami poniesionymi przez TBL w związku z niniejszym odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnosi odwołanie od wyroku Sądu ze względu na następujące naruszenia prawa, których dopuścił się Sąd:

- 1) Zarzuty dotyczące naruszenia art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej ⁽¹⁾
  - a) Sąd popełnił błąd, nie dokonując żadnych ustaleń w związku z „powiązaniem”.
  - b) Ponadto Sąd popełnił błąd, stwierdzając, że TBL nie przedstawiła dowodów w celu wykazania szkody dla odróżniającego charakteru lub uzyskanie nieuczciwej korzyści.
  - c) Stwierdzając brak przedstawienia stosownych dowodów, Sąd popełnił błąd poprzez (i) określenie zbyt wysokiego standardu dowodowego, oraz (ii) nieuwzględnienie właściwych dowodów.
  - d) Otóż jedynym wnioskiem, do jakiego mógł dojść Sąd było stwierdzenie szkody dla odróżniającego charakteru oraz dodatkowo lub ewentualnie uzyskanie nieuczciwej korzyści.
  - e) Sąd błędnie oddalił argumenty TBL, że decyzja Izby Odwoławczej była wadliwa ze względu na oczywiste nieuwzględnienie przedstawionej przed nią argumentacji.
- 2) Zarzuty dotyczące naruszenia art. 8 ust. 4 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej

- a) Sąd nie uznał, że Izba Odwoławcza winna była zwrócić się o przedstawienie dodatkowych argumentów na temat art. 8 ust. 4 w okolicznościach, w których jedynym sposobem zapewnienia sprawiedliwości proceduralnej byłoby wezwanie strony przez Izbę Odwoławczą do przedstawienia tych argumentów lub rozstrzygnięcie kwestii dotyczącej art. 8 ust. 5 oraz przekazanie kwestii dotyczącej art. 8 ust. 4 do ponownego rozpoznania przez Wydział Sprzeciwów. Sąd powinien w związku z tym stwierdzić nieważność decyzji Izby Odwoławczej.
- b) Sąd błędnie zgodził się z wnioskiem Izby Odwoławczej, że TBL nie wykazał spełnienia przesłanek określonych w art. 8 ust. 4. Sąd powinien być uznać, że Izba Odwoławcza popełniła błąd, stwierdzić nieważność ustaleń Izby Odwoławczej na temat art. 8 ust. 4 oraz zastąpić je stwierdzeniem, że doszło do naruszenia art. 8 ust. 4.

Zarzuty dotyczące naruszenia art. 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej

- a) Sąd pomylił się, stosując rozstrzygnięcie w sprawie Praktiker, gdyż w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie EUIPO/Cactus (C-501/15 P; EU:C:2017:750), wyrok w sprawie Praktiker nie znajduje zastosowania do wcześniejszych znaków towarowych, których dotyczy niniejsza sprawa.
- b) Dodatkowo lub ewentualnie Sąd popełnił błąd, stosując wyrok w sprawie Praktiker, gdyż wyrok ten nie znajduje zastosowania do usług świadczonych przez galerie handlowe.
- c) Nawet jeżeli wcześniejsze znaki towarowe TBL mieszczą się w pojęciu „usług detalicznych”, a tym samym znajduje do nich zastosowanie wyrok w sprawie Praktiker, Sąd błędnie zinterpretował ten wyrok, jako sprzeciwiający się stwierdzenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.
- d) Ze względu na błąd popełniony co do zastosowania wyroku w sprawie Praktiker Sąd i) nie przeprowadził oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, ewentualnie ii) nie nakazał przeprowadzenia takiej oceny Izbie Odwoławczej. W tych okolicznościach był zobowiązany uczynić jedno albo drugie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 19 marca 2018 r. – Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola/ Regione
Emilia Romagna i in.**

(Sprawa C-199/18)

(2018/C 240/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola

Strona pozwana: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 rozporządzenia WE, stanowiący, że w odniesieniu do działań, o których mowa w załączniku IV, sekcja A oraz w załączniku V, sekcja A, państwa członkowskie zapewnią pobieranie opłat, należy interpretować jako nakładający obowiązek uiszczania płatności na wszystkich przedsiębiorców rolnych, nawet jeśli „prowadzą oni działalność polegającą na uboju i rozbiorze mięsa w sposób pomocniczy i powiązany z prowadzeniem hodowli zwierząt?”